

Plébániai Hírlével

Újra itthon

Mons. Brenner József nagyprépost atya és segítője, Dr. Perger Gyula kanonok úr.

Assisi Szent Klára ünnepén az Eucharisziáról

Szent Klára Életrajzában olvassuk, hogy amikor a szaracénok megtámadják San Damiano monostorát, akkor a nővérek között kitör a pánik; odavannak, hogy mi lesz velük. Azt kell elképzelni, hogy a monostor Assisi városának falain kívül van, tehát nincs a város hatalmában, védelmében. A nővérek ott vannak a semmi közepén és rettegnek. Klára kihozatja a szentségtartót (egy ládikó, benne az Eucharisztia), kézbe veszi és kéri az Úr oltalmát: "Uram, oltalmaz meg bennünket!" Azt a választ kapja az Úrtól, hogy "Megoltalmazlak téged mindig!" A katonák pedig elmennek. Nem tudni, mi történt, de csoda. Ez még egyszer megismétlődik, amikor az egész várost támadják meg a szaracénok. Akkor is Szent Klára jár közben, és megmenekül a város. Ezt úgy hálálják meg a lakosok, hogy a város védőszentjévé teszik meg később Szent Klárát, az ő oltalmába helyezik a települést.

(fotó: fr. Bézsényi Rafael)

Prágai Ágneshez írt harmadik levelében ezt írja: „Egész lényeddel szeresd Őt, aki irántad való szeretetből egészen odaadta magát. A teremtmények közül a legértékesebb a hívő ember lelke, mely nagyobb, mint az ég, mely az összes teremtményekkel egyetemben sem képes befogadni a teremtet, egyes-egyedül a hívő ember lelke méltó hajlék és szállás számára, mégpedig a szeretet címén... Azt birtokold, akihez a világ minden más, mulandó javánál erősebben kell ragaszkodnod. Ezekben (a földi javakban) sok földi király és királyné csalogódik, kiknek gögje bár az égig érjen, és fejük a felhőket súrolja, végül szemét módjára enyésznek el.” (vö. 3. Levél Prágai Ágneshez 21-28.)

Templomunkat a zsúfolásig megtöltő hívek jelenlétükkel jelezték, hogy mindkét atyát szeretik, tisztelik, szívesen veszik a tanítást és a szentmise ünneplését. Brenner József atyát itt keresztelték, Pécsre költözésükig ide járt az egész család, az eltelt évek alatt többször szolgált ebben a közösségben és ma is plébániánk területén lakik. Vértanú testvére tiszteletére templomunk tornyába harangot helyeztünk el.

Dr. Perger Gyula atya munkásságát ebben az Egyházmegyében és országosan is elismerik és nagyra becsülik. Ezt jelzi, hogy kanonok, az Ecclesia Szövetkezet elnöke, az egyházmegyei Gyűjtemény és Látogatóközpont, a Martinus Könyv és Folyóirat Kiadó igazgatója.

Hálásak vagyunk a jó Istennek és a két atyának, hogy ferences közösségünket általuk ilyen nagy megtiszteltetés érte.

(fotó: fr. Bézsényi Rafael)

Különös kettősség – Asztrik atyát kérdezzük

„Hogy vagy?” – kérdezik a viccben a betegtől. „Kösz! Én jól. Az orvosaim szerint haldoklom.”. Tőlem is, testvéreimtől is kérdezik: „Hogy van Asztrik atya?”. – Ha van időd a válaszra, szívesen elmondom: különös kettősségben. Mint a viccben.

Valójában az okozza a megválaszolhatatlanságot, ami az igazság: Nem tudom, hogy vagyok. Mármint, hogy fogalmam sincs. Két dolog biztos: ha gyógyítanak és gyógyulok, akkor élek még egy darabig, ha nem gyógyítanak, biztosan meghalok. Ez egy ilyen betegség. A golgotán is az volt a két könnyebb választás, hogy *ne szimuláljon, szálljon le a keresztéről* vagy inkább, *halljon már meg, legyen már végre vége*. De csak, egyedül a Szűzanya állt középen várva szeretettel és türelemmel az isteni végrendelkezés módját és időbeli teljesülését.

Hogy vagy? – A rákbetegség élére állítja az emberek tűrőképességét és arra sarkallná a beteget is, hogy „in situ” képben legyen. Nos, a rákbetegség éppen az a fajta bizonytalan agónia, aminek végkifejletéről egy bizonyos ideig maga a beteg, sőt még a kezelőorvosa sem mondhat semmi biztosat. Mert annyi minden szól a gyógyulás mellett, mint ellene. Pedig amit a rákbetegségről és viseléséről megtudtunk, az elsősorban az, hogy annyiféle, ahány beteg van. És senkitől sem kér engedélyt, hogy hasson.

Hogy vagy? – Igyekszem világosan és egyértelműen fogalmazni, de ehhez sajnos némi sejtbiológiai ismeretre szükség van. A ráknak az a fajtája (BNO C8330), ami belém került, szövettani pontossággal szólva nem tartalmaz emberi szerv DNS-ére utaló nyomot. Ez azt jelenti, hogy a szervezetemben van valami, ami nem emberi, amit a patológián a morfológiai vizsgálat elrákosodott zsírszövetnek azonosított, amit a szervezetem izolált és egy burokba zárva megengedett, hogy rosszindulatú, agresszív rák formájában kifejlődjék. Tapintással észleltem a nyaki régióban, ezért kézenfekvő volt, hogy lymphoma-ráknak feltételezzék. Később kiderült, hogy ugyanez a fajta megtelepedett a tüdőmben, a csontomban, a bélrendszeremben és a lymphomában, holott a véremben a ráknak semmi nyoma. Így tehát negyedik stádiumosnak lettem nyilvánítva egyik napról a másikra. Furcsa érzés volt tudni.

Hogy vagy? – Ma már mélyen együtt érzek a csontrákosokkal. Való igaz, hogy a csonterózió szakaszába lépett rákos fájdalom semmihez sem hasonlítható. Mindent átítat, mindenbe beleköltözik, mindent megront, mindent elrabol, nincs menekvés előle. Amikor a beteg azt kívánja, hogy jelenjen meg Isten angyala és hasítsa ketté a testet, hogy vége legyen. De nincs vége. A képzet, hogy a betegség nem, de a fájdalom megölhet, minden emberi reményt felborít és csak a természetfeletti marad, mindennek a fonák olvasata. Az időnek nincs akkor jelentősége, mert akkor *a fájdalom az idő és az idő a fájdalom, a pusztulás mértékegysége lesz az idő és átjárható formában: az idő mértékegysége lesz a pusztulás*. Ez akkor is igaz a rákbetegségre, ha nincs fájdalom. Mert érzékszervi támogatás nélkül is a pusztulás idejét számlálja a rákbeteg test.

Hogy vagy? – Számomra az elmúlt négy hónap mégsem az

élet és ígéreteinek távolodásáról, hanem az Istennel való találkozás nyilvánvaló közeledéséről szólt. A beteljesedés irányába halad az időm, mert ez a kairosz, azaz az idő, ami-ben semmi sem veszik el, hanem minden beteljesül. Nincs jelentősége annak, hogy a test meggyógyul-e. Nincs jelentősége az orvosi esélylatolgatásnak. Nincs lehetősége a hívek egészségimádatból fakadó praktikáinak, babonáinak – az az ő árulásuk vagy bűnbánatuk marad. Egy valaminek van jelentősége: a lehető legtökéletesebb *personalunio Jézus Krisztusban*. Az Úrral való személyes egység. Ez a legfontosabb, amire Jézus látogatása megtanított betegségem ideje alatt. Az Igazság és a Szeretet hozza létre az időnek azt az értelmét, melyet nem a testi romlás ural, hanem amiben elkezdődött az Örök Élet.

Kiemelt hirdetés

Tanévkezdés előtt fontosnak tartjuk a legszegényebb elszakított magyar országrész, Kárpátalja támogatását. Ez a terület békeidőben is megkívánja önzetlen segítségnyújtásunkat, háborúban – amikor az édesapák a fronton harcolnak, az édesanyák inkább élelemre költenek – itt az idő, hogy tanszerekkel (füzet, íróeszközök, rajzeszközök, vonalzó stb.) és pénzzel járuljunk a rászorulóknak segítségére. Plébániánk részéről Hidász Ferenc atya koordinálja az adományok célba érését.

Ezért egy adománygyűjtő kosarat helyezünk ki, amelybe használt taneszközöket gyűjtünk. Tisztelettel kérem, hogy ne a szemetet hozzuk ide, csak olyat, amit illik ajándékba adni. A pénzadományokat vagy személyesen adjuk át Ferenc atyának, vagy a kijáratnál a két ajtó közötti Szent Antal perselybe a hét folyamán bármikor bedobhatjuk (az elkövetkező két héten át befolyt összeget csak erre célra fordítjuk).

Hirdetés:

Jövő héten hittantáborban leszünk 50 gyermekkel a Bakonyban.

Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén hétköznapi szentmise rendet tartunk, de du. 17.00-kor is lesz szentmise.

Ugyancsak ezen a napon Boldogasszonyba, Frauenkirchenbe zárándokolunk 50 testvérrel.

Az „1 úton” gyalogos zárándoklat Csénye-Csepreg és Kőszeg – Csepreg Mária-úti szakaszain 2024. augusztus 17-én szombaton Csényéről a reggel 6.30-kor kezdődő szentmisével lesz indulás és 18.00-kor a csepregi Boldogasszony-kápolnába érkezés

Szentségekre felkészítés felnőtteknek, katekumenátus indul 2024 őszén a Püspökségen!!! Várunk mindenkit, aki bármilyen okból nem volt elszáldozó, bértálcázó, és szeretne élni e szentségekkel, vagy felnőtt megtérőként szeretne megkeresztelkedni, vagy, bár már részesült e szentségekben, de felnőtt fejjel szeretné mélyebben megérteni a keresztény tanítást, beszélgetni róla. A személyes jelentkezés után első közös találkozásunk 2024. szeptember 25. szerda 18.00 órakor lesz a Püspökség földszinti Tárgyalótermében. Részletek a faliújságon.